

KALP ŞEHRİNE YOLCULUK

Mumdan Gemiler

VakıfBank Kùltür Yayınları: 0229
Çocuk Kitaplığı: 027

**Kalp Şehrine Yolculuk
Mumdan Gemiler**

Yazan
Abdullah Harmancı

Resimleyen
Serhat Albamya

Sayfa Uygulama
Faruk Özcan

Kitap Editörü
Hande Kayhan

Son Okuma
Hazal Bozyer

VakıfBank Kùltür Yayınları

Büyükdere Caddesi No: 97 – Kat 4
Şişli 34394 İstanbul
Telefon: 0 212 354 5730
www.vbky.com.tr – info@vbky.com.tr
Sertifika No: 40141

© Vakıf Pazarlama San. ve Tic. A.Ş., 2023

© Abdullah Harmancı, 2023

© Serhat Albamya, 2023

ISBN 978-625-6385-50-4

Kitabın tüm yayın hakları VakıfBank Kùltür Yayınları'na aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak sınırlı alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Baskı

İmak Ofset Basım Yayın A.Ş.

Akçaburgaz Mh. 137. Sk. No:12

34522 Esenyurt / İstanbul / Türkiye

Tel: +90 444 62 18

Sertifika No: 71320

1. Baskı: Haziran 2023

KALP ŞEHRİNE YOLCULUK

Mumdan Gemiler

Yazan
Abdullah Harmancı

Resimleyen
Serhat Albamya

KİTABI OKUMADAN ÖNCE

Merhaba!

Günümüzden iki yüz elli yıl kadar önce, büyük bir Türk şairi yaşamıştı: Şeyh Galip.

Bu büyük şairimiz “Hüsn ü Aşk” adlı bir mesnevi yazmıştı. “Mesnevi” derken, kafiyeli, ölçülü uzun bir hikâye demek istiyoruz. “Hüsn” hikâyedeki genç kızın, “Aşk” ise delikanlının ismiydi. Elinizde tuttuğunuz kitapta ben bu hikâyeyi yeniden kaleme aldım. “Hüsn’e Altın Kız dedim. “Aşk”a Gümüş Oğlan... Yaşadıkları macerayı, Aşk’ın Hüsn’e kavuşma mücadelesini aktarmaya çalıştım.

Kitabı okurken şu soruları kendimize sürekli sormalyız:

Acaba “Aşk”, delikanlı olmaktan öte bir anlama mı geliyor? “Hüsn” genç bir kız olmaktan öte bir anlamı mı taşıyor? Gümüş Oğlan’ın yaptığı yolculuk, bildiğimiz yolculuklardan farklı mı?

Sizi müthiş bir curcuna bekliyor:

Gümüş Oğlan, arkadaşı Gayret’le birlikte büyük maceralara atılacak. Ateş denizlerinden geçecek. Mumdan gemilere binecek. Kanatlı atlarla uçacak. Devlerle mücadele edecek. Sonu gelmez kuyuların içinde Altın Kız’ın izini sürecek. Kalp Ülkesi’ne, Kalp Şehri’ne, Kalp Kalesi’ne, Kalp Odası’na ve Kalp’e ulaşmaya çalışacak.

Kitabı okurken bir dakika bile rahat nefes alamayacaksınız!

Hazırsanız başlayalım!

TUHAF BİR KÖY

Uzak diyarlarda bir çöl, uzak çöllerde bir köy varmış. Köyde kendi hallerinde yaşayan insanlar... Kendi hallerinde yaşayan bu insanlar biraz gariplermiş ama. Biri göğe bakarken diğeri kuyuya bakarmış. Biri dağa bakarken öteki göle... Biri gölü izlerken öbürü yıldızı izlermiş. Biri Ay'ı severken diğeri Güneş'i severmiş. Kimi ellerini arkasında birleştirir. Kimi ellerini önde birleştirir. Kimi bir devden bahsederken kimi bir cadıdan söz açarmış. Kimi mumdan gemilerden... Kimi ateşten denizlerden...

TUHAF BİR ŞEY

Bir gün, bu tuhaf köyde tuhaf bir şey olmaya başlamış. Aslında tuhaf iki şey olmaya başlamış. Hatta tuhaf üç şey... Dokuz veya on sekiz tuhaf şey olmuş. Göklerden sesler gelmeye başlamış. Bir evin ışıkları birden nasıl sönerse dünyanın ışıkları da öyle sönmüş. Birkaç saat sonra yeniden yanmış. Ağaçların yaprakları durup dururken bir günde dökülmüş. Ama akşama doğru hepsi kendiliklerinden yeniden toplanıp dallara konmuşlar. Gökyüzü, seslerle güm güm ötmüş.

TUHAF BİR ÇOCUK

Köylüler, şaşkın şaşkın, bir göklere, bir ağaçlara bakıp da neler olduğunu anlamaya çalışırlarken... Güneş bütün ihtişamıyla belirmiş köyün ufuklarında. "Vvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvtttt..." diye bir ses çıkartıp köye bir kız çocuğu bırakıvermiş. Güneş'in üstüne binmiş bir kız çocuğu, bütün hızıyla gelip köyün harman yerine inivermiş!

Evet evet! Kız çocuğunu köyün harman yerine getirip bırakan Güneş'miş. Köylüler, gözleri fincan fincan büyümüş halde, elleriyle ağızlarını kapatmışlar. Hepsi bir ağızdan şöyle demişler:

"Yok daha neler!"

TUHAF İKİ ÇOCUK

Siz misiniz "Daha neler?" diyen? Demeye kalmadan bu defa da pırıl pırıl ııldayan Ay, "fiyvvvvvvvvvvvttttt" diye bir ses çıkarıp da sırtındaki oğlan çocuğunu bırakıvermez mi köyün harman yerine?

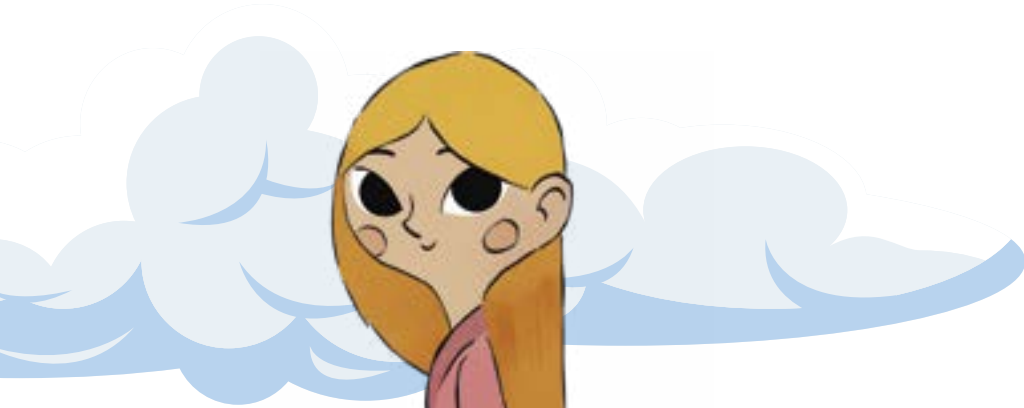
Kalakalmışlar!

Bir yandan Güneş, bir çalımla, sırtında bir kız çocuğu bırakmış köyün meydanına.

Bir yandan Ay, bir sevinçle, sırtında bir oğlan çocuğu...

Bırakmışlar ve ikisi de bütün ihtişamlarıyla göklerin derinliklerinde kaybolmuşlar!

"Hm... Demek bütün bu tuhaf olayların sebebi, köyümüze gelecek olan bu iki misafir miymiş?" demiş köylüler.

MİSAFİRLER

“Misafir mi?” diye haykırmış Altın Kız. “Misafirsek insan bir sorar!” Sözlere anlamayan ve bön bön bakan köylüleri paylamış bu defa:

“Açız yahu açız!”

“Al benden de o kadar!” demiş Gümüş Oğlan. “Bir şeyler yesek olmaz mı?” Köylüler, bu iki güzel çocuğun ellerinden tutmuşlar. Onları evlerine götürmüşler. Yedirmişler. İçirmişler. Pamuk yataklarda yatırmışlar. Bir dediklerini iki etmemişler. Çok sevmişler, bu Güneş’in ve Ay’ın ışıklarını tenlerinde taşıyan güzelim yavruları. Böyle böyle bir zaman geçmiş. İki zaman geçmiş. Üç zaman geçmiş. Altın Kız’la Gümüş Oğlan’ın okul zamanı gelmiş. Bunları tutup Molla Cim’in okuluna yazdırmışlar.

MOLLA CİM

Molla Cim, başında kocaman bir külahla gezen ve bu külahı hayatında bir kez olsun başından çıkarmamış tuhaf bir adammış. Köyde tuhaf olmayan kimse yokmuş ki zaten. Ama Molla Cim, en tuhaflarıymış. İsminin neden “Cim” olduğunu da kimseler bilmezmiş. Soranlara da çok sinirlenirmiş. “Kitaplarda yazan basit bir bilgiyi bana neden sormaktasınız?” dermiş. “Bu hikâyenin aslı bir Türk şairi tarafından yazıldı. Ben de onun kahramanıyım. Açın bakın.” Gene de Molla Cim’in sözlerinden bir şey anlamayan köylüler, bilgisizlikleri anlaşılmasın diye meseleyi karıştırmazlarmış daha fazla. Molla Cim, bazen bir kitap okurken gülmeye başlar ve bu gülüşü aylarca sürermiş. Bazen başka bir kitabı okurken ağlamaya başlar ve bu ağlayışı senelerce sürermiş. Bazen elinde tuttuğu kitabı yere fırlatır ve “Aristo sen bari yapma bunu!” diye haykırırmış. Sözün kıyası, neşeli mi neşeli, farklı mı farklı, bilgili mi bilgili, değişik mi değişik biriymiş Molla Cim. Karşısında Altın Kız’ı ve Gümüş Oğlan’ı görünce çok sevinmiş. Seneler sonra böyle akıllı ve güzel öğrencilere kavuşmak onu çok mutlu etmiş.